

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Zielona Góra, dnia 22 maja 2024 r.

Sąd Rejonowy w Zielonej Górze — Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Przemysław Wojnicz

Ławnicy: Barbara Jankowska, Magdalena Matras

Protokolant: sekr.sąd. Katarzyna Triczka

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2024 r. w Zielonej Górze na rozprawie sprawy z powództwa przeciwko Nadodrzańskiemu Oddziałowi Straży Granicznej w Krośnie Odrzańskim o zapłatę

- I. zasądza od pozwanego Nadodrzańskiego Oddziału Straży Granicznej w Krośnie Odrzańskim na rzecz powoda tytułem wyrównania zaległego wynagrodzenia kwotę wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:
- a) od kwoty od dnia 02.01.2023 r. do dnia zapłaty,
- b) od kwoty od dnia 01.02.2023 r. do dnia zapłaty.
- II. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Zielona Góra, dnia 2024
Sekretarz S
Katarzyna D

-06- 1 1

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zielonej Górze — Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych po rozpoznaniu sprawy z powództwa przeciwko Nadodrzańskiemu Oddziałowi Straży Granicznej w Krośnie Odrzańskim o zapłatę orzekł, iż:

- I. zasądza od pozwanego Nadodrzańskiego Oddziału Straży Granicznej w Krośnie Odrzańskim na rzecz powoda tytułem wyrównania zaległego wynagrodzenia kwotę wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie:
 - a) od kwoty od dnia 02.01.2023 r. do dnia zapłaty,
 - b) od kwoty od dnia 01.02.2023 r. do dnia zapłaty.
- II. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Wyrok zapadł w sprawie, w której powód domagał się pierwotnie zapłaty kwoty ./..... tytułem wyrównania wynagrodzenia.

W uzasadnieniu żądania powód podał, że jest emerytowanym funkcjonariuszem Straży Granicznej. Służbę pełnił od 03.04.2000 r. do dnia 24.02.2023 r. kiedy został rozkazem zwolniony ze służby. Do czasu zwolnienia pełnił funkcję Zastępcy Naczelnika Wydziału Granicznego NOSG w Krośnie Odrzańskim na etacie majora, w 10 grupie uposażenia zasadniczego w I kategorii z mnożnikiem 2, 351 kwoty bazowej i dodatkiem funkcyjnym przyznany na czas pełnienia służby na wskazanym stanowisku w wysokości podwyższonej do dnia 28.02.2023 r. do wysokości miesięcznie.

Pisemny wniosek o zwolnienie ze służby złożył 25.11.2022 r.

W styczniu 2023 r. powód otrzymał:

- wynagrodzenia zasadniczego,
- wysługi,
- dodatku za stopień,
- dodatku funkcyjnego,

Łącznie Wynagrodzenie zostało wyliczone według kwoty bazowej z 2022 r., to jest

Powód przy zastosowaniu kwoty bazowej ustalonej w ustawie budżetowej na 2023 r. w kwocie powinien otrzymać:

- nagrodzenia zasadniczego,
- wysługi,
- dodatku za stopień,

.....dodatku funkcyjnego.

Łączniebrutto.

W lutym 2023 r. powód otrzymał:

-wynagrodzenia zasadniczego,
- wysługi,
- dodatku za stopień,
- dodatku funkcyjnego.

Łącznie brutto. Jest to wynagrodzenie naliczone przy zastosowaniu kwoty bazowej z 2022 r. i wynika także z nieobecności spowodowanej zwolnieniem lekarskim w styczniu 2023 r.

Powód podał, że przy zastosowaniu kwoty bazowej z 2023 r. powinien otrzymać:

- wynagrodzenia zasadniczego,
- wysługi,
- dodatku za stopień,
-dodatku funkcyjnego.

Łączniebrutto.

Już w styczniu powód otrzymał z ł mniej, a w lutym zł mniej. Powód wskazał, że w ustawie budżetowej na 2023 r. ustalono kwotę bazową na zł dla żołnierzy zawodowych i funkcjonariuszy. Zasady ustalania ich wynagrodzenia pozostawały niezmiennie od lat. W art. 41 ustawy z dnia 01.12.2022 r. - o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 z jednolitego traktowania zostały wyłączone określone grupy funkcjonariuszy. Wprowadzono nią niższe kwoty bazowe dla tych, którzy od marca 2023 r. zdecydowali się przejść na emeryturę. Następnie przy waloryzacji pominięto tych funkcjonariuszy, którzy odchodzili z dniem 01.03.2023 r. na emeryturę, a którzy w styczniu i lutym tego roku pozostawali w służbie czynnej i realizowali zadania służbowe. Spowodowało to, że powód nie został równo potraktowany przy wypłacie wynagrodzenia i powołując się na art. 32 Konstytucji RP wniósł o zasądzenie dochodzonych kwot.

Pozwany Nadodrzański Oddział Straży Granicznej w Krośnie Odrzańskim w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa (k. 25). W uzasadnieniu pozwany wskazał, że powód otrzymał wynagrodzenie zgodne z przepisami przez niego w pozwie przytoczonymi. Pozwany podał, że późniejsza ustawa o budżecie z dnia 01.12.2022 r. wywołała skutki dla powoda niekorzystne poprzez uchylenie ustawy wcześniejszej. Pozwany nie mógł zachować się inaczej, gdyż naruszyłby dyscyplinę finansów publicznych. Jednocześnie pozwany skorygował wartość wyliczonego przez

powoda roszczenia i wskazał, że za styczeń ewentualne wyrównanie powinno wynieść..... zł, a nie Powód rozszerzył powództwo o prawidłową wartość (k. 32).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo w bezspornym stanie faktycznym okazało się zasadne. Powód trafnie wywiódł, że zastosowanie w stosunku do niego przepisów ustawy z dnia 01.12.2022 r. - o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023, doprowadziło do uzyskania niższego niż• należne wynagrodzenie. Przy czym za zasadnością powództwa przemawiają dwa aspekty. Powód trafnie w uzasadnieniu pozwu powołał się na zbliżoną sytuację faktycznoprawną sędziów i prokuratorów, w stosunku do których to grup zawodowych bezpodstawnie ustawą okołobudżetową zamrożono coroczny wzrost kwoty bazowej. W istocie utrwaliła się linia orzecnicza uznająca to działanie za niedopuszczalne.

Oceniając zatem kwestionowane przez powoda rozwiązania prawne z punktu widzenia norm konstytucyjnych, należy podnieść, że zgodnie z art.. 2 Konstytucji RP Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Już usytuowanie tej klauzuli w normach konstytucyjnych nakazuje jej przyznać wysoki prymat i miejsce. Dostrzegając jej ogólnikowość i konieczność wykładni przez organy stosujące Konstytucję, zanegować jednak należy, aby była ona dowolna. Zakłada ona swoiste minimum i wyrażające ją formuły prawne. Istotne jest, że z zasady państwa prawnego · wyprowadzono zasady pochodne. Jedną z nich stanowi zasada ochrony zaufania obywateli do państwa i stanowionego przez nie prawa. Nieodmiennie związana jest z bezpieczeństwem prawnym. W świetle tej zasady adresaci norm prawnych mają prawo oczekiwać, że regulacja prawna nie zostanie zmieniona na ich niekorzyść w sposób arbitralny i zaskakujący (podkreślał to Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 4 listopada 2015 r., K 1/14, czy wyroku z 19 listopada 2008 r. w sprawie K 2/08). Nie oznacza to oczywiście, że określone unormowanie, regulujące uprawnienia płacowe, czy inne prawa lub obowiązki obywateli nie mogą zostać nigdy zmienione. Istotny warunek brzegowy zakłada, aby kreowane zmiany nie były dla jednostki zaskakujące i nie miały charakteru arbitralnego (zob.m.in. wyrok K 2/08, cz. III, pkt 5.2 oraz wyroki z: 8 grudnia 2011 r., P 31/10, cz. 111, pkt 5.3; 28 lutego 2012 r., K 5/11, cz. 111, pkt 4.1; 13 czerwca 2013 r., K 17/11, cz. 111, pkt 7.1).

Co więcej, ingerencja ustawodawcy może jednak nastąpić tylko wówczas, gdy przemawiają za tym szczególnie istotne wartości konstytucyjne. Do takich zalicza TK m.in. konieczność ochrony równowagi budżetowej (zob. wyroki TK z: 20 stycznia 2010 r., K 6/09; 12 grudnia 2012 r., K 1/12), której jednak zabrakło dla lat 2022 i 2023.

Z prezentowaną zasadą konstytucyjną związana jest zasada pewności prawa (bezpieczeństwa prawnego). Gwarantuje ona ochronę praw słusznie nabytych, interesów w toku oraz ekspektatywę maksymalnie ukształtowanych (por. wyrok TK z 21 czerwca 2005 r. w sprawie P 25/02). Obywatel ma prawo oczekiwać od państwa, że może poruszać się i kształtować swoje uprawnienia i zobowiązania w oparciu o stabilne normy prawne, podlegające zmianom jedynie w przypadkach wyjątkowych i uzasadnionych.

Zestawiając zatem z przedstawioną zasadą konstrukcję wynagrodzeń funkcjonariuszy, zasadna staje się odmowa zastosowania unormowań zamrażających waloryzację płacy dla tych osób, które podjęły decyzję o przejściu na emeryturę. Wskazywane w uzasadnieniu intencje ustawodawcy odstają bowiem od stanu rzeczywistego. Posługuje się on nimi nierzetelnie, niekonsekwentnie i wybiórczo. Z jednej bowiem strony prawodawca odchodzi od ukształtowanych jednolitych zasad ustalania płac konkretnej grupy, wykluczając z nieznanych przyczyn osoby decydujące się na zamrożenie aktywności zawodowej, które przez dwa pełne miesiące 2023 r. wyświadczały identyczną pracę.

Niejasne jest dla Sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę, jakie znaczenie dla stanu budżetu ma działanie wymierzone w osoby, które całe życie zawodowe służyły Państwu.

Prawidłowo też powód podnosi, że został nierówno potraktowany. Sąd rozumie, że pozwany musiał realizować przepisy. Niemniej jednak doszło do dyskryminacji powoda, bo inni funkcjonariusze za taką samą służbę w styczniu i lutym 2023 r. otrzymali wynagrodzenie z wyższej podstawy, co narusza standardy konstytucyjne.

Z uwagi na podniesienie przez powoda zarzutu dyskryminacji Sąd rozpoznał sprawę z udziałem ławników. Jednakże podstawą rozstrzygnięcia nie są przepisy Kodeksu Pracy, lecz argumenty tożsame jak w sprawach sędziów i prokuratorów.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi z urzędu na mocy art. 477² I k.p.c., do wysokości ostatniego miesięcznego wynagrodzenia powoda.

